

دریست

پنجاه و هشت روایت کوتاه از
خیابان‌های قاهره در آستانه‌ی انقلاب

حاله الخمیسی

ترجمه‌ی علی رضا رحمانی

نشر میلکان

سرشناسه: الخميسي، خالد، ١٩٦٢ - م، Khamisi, Khalid

عنوان و نام پديدآور: دريست: پنجاه و هشت روايت کوتاه از خيابان‌هاي قاهره در استانه‌ي انقلاب؛ نوشته‌ي خالد الخميسي؛ ترجمه‌ي علي‌رضا رحمانى؛ ويراسته‌ي سيدمحمدحسين ميرفخرانى.

مشخصات نشر: ميلکان، ١٤٠٠.

مشخصات ظاهري: ٢٠٣ص.

شابک: ٩٧٨-٦٢٢-٢٥٤-٠٣٠-٢

وضعيت فهرست‌نويسي: فيبا

عنوان اصلي: تاکسي: حوادث المشاوير

موضوع: داستان‌هاي عربي، مصر، قرن ٢١م

شناسه‌ي افزوده: رحمانى، علي‌رضا - مترجم

شناسه‌ي افزوده: ميرفخرانى، سيدمحمدحسين - ويراستار

رده‌بندي کنگره: PJA٤٨٦٠

رده‌بندي ديوي: ٨٩٢/٧٣٦

شماره‌ي کتاب‌شناسي ملي: ٧٣٢٣١٥٥

دریست

پنجاه و هشت روایت کوتاه از خیابان‌های قاهره در آستانه‌ی انقلاب

خالد الخمیسی

ترجمه‌ی علی‌رضا رحمانی

ویراسته‌ی سید محمد حسین میرفخرانی

مدیر تولید: کاوان بشیری

صفحه‌آرایی و آماده‌سازی: واحد تولید کتاب میلکان

لیتوگرافی: باختر

چاپ: کاج

چاپ اول، ۱۴۰۰

تیراژ: ۱۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۳۲-۲۵۴-۰۳۰-۲

نشر میلکان

www.Milkan.ir

info@Milkan.ir

مقدمه‌ی مترجم

کتاب پیش‌رو تجربه‌ای است مردم‌نگارانه که زبان روایتگر نویسنده‌اش رنگ و بویی تازه به آن بخشیده است. الخمیسی در این کتاب به‌خوبی از سابقه‌ی علمی و دانشگاهی^۱ خود بهره برده و همچنین توانسته است به‌واسطه‌ی کارگردانی و فعالیت در سینما و تلویزیون، ذوق هنری و راویانه‌ی خود را برای انتقال مفاهیم به کار بگیرد. حوادث کتاب کاملاً مبتنی بر واقعیت و تجربه‌ی زیسته‌ی رانندگان مصری است، تجاربی که حکایت‌های فراوانی از دردها و آرزوی‌های یک ملت را در خود دارد.

کمتر از پنج سال پس از انتشار کتاب تمام بغض‌ها و جوش و خروش‌های نهان در جامعه‌ی مصر خود را نمایان می‌سازد و در قالب جنبش‌هایی موسوم به «بهار عربی» تحولی جدید در تاریخ معاصر این کشور رقم می‌زند. هریک از روایت‌های این کتاب را می‌توان نشانه‌ای از وقوع جنبشی این‌چنینی دانست. در هر روایت می‌توان به‌خوبی تبیین‌های ملتی ستم‌دیده را مشاهده کرد، ملتی که به استخوان رسیده و در آستانه‌ی انفجار!

نویسنده با لحنی انتقادی و آمیخته با رگه‌هایی از طنز، به‌سراغ موضوعات مختلفی از حوزه‌ی سیاست، اقتصاد و فرهنگ می‌رود. در ترجمه‌ی این اثر، کوشیده‌ام تا حد امکان، به اسلوب نوشتاری نویسنده وفادار بمانم. از این‌رو در این ترجمه، به‌تبعیت از نسخه‌ی اصلی کتاب، با دو گونه از زبان مواجه هستیم: زبان رسمی و زبان عامیانه. چنانچه خود نویسنده نیز در مقدمه اشاره می‌کند، زبان خیابان و راننده‌های تاکسی زبانی است بی‌تکلف، صریح و البته عامیانه. زبان خیابان با تمام سادگی‌اش دربردارنده‌ی حقایقی است که بعضاً زبان رسمی از بیان آن عاجز است. به همین جهت تمام گفت‌وگوهای موجود

۱. خالد الخمیسی دانش‌آموخته‌ی کارشناسی علوم سیاسی از دانشگاه قاهره، و کارشناسی ارشد سیاست خارجی از دانشگاه سوربن فرانسه است.

بین نویسنده و رانندگان تاکسی به زبان شکسته ترجمه شده است، چنان که در نسخه‌ی اصلی نیز برای بیان گفت‌وگوها به جای عربی فصیح از گویش مصری (لهجه‌ی قاهره) استفاده شده است. نیز برای درک بهتر مخاطب از روایت‌های کتاب، توضیحات مربوط به برخی اسامی مکان‌ها و شخصیت‌ها به صورت پانویس ذکر شده است.

امید است مطالعه‌ی این کتاب گشاینده‌ی دری باشد به روی شناخت هرچه بیشتر جامعه‌ای که ما ایرانیان تاکنون کمتر سراغی از آن گرفته‌ایم. در پایان، ذکر این نکته خالی از لطف نیست که روایت‌های کتاب با اینکه حکایتگر جامعه‌ای «دیگر» با همه‌ی تفاوت‌های زبانی، نژادی، فرهنگی و... است، در جنس و ماهیت مسائل و دغدغه‌ها، شباهتی باورنکردنی به جامعه‌ی ایران دارد که در کتاب به وضوح قابل رؤیت است. به بیان دیگر، این کتاب را می‌توان حکایتگر دردها و آرزوهای مشترک میان ما انسان‌ها دانست.

علی‌رضا رحمانی

اسفند ۱۳۹۸